

پائیز پدر سالار

نویسنده:

گابریل گارسیا مارکز

ترجمه:

محمد فیروزبخت

انتشارات حکایتی دگر...

مقدمه مترجم

جنازه دیکتاتوری در کاخ عظیم و چپاول شده‌اش پیدا می‌شود. انقلابیون سیل آسایه کاخ سرازیر شده و جنائزه تباہ شده را در حالی پیدامی کنند که در زمانی بین حال و گذشته و به شکلی گنگ غوطه ور است. زمان حالی که گم و ضایع شده و گذشته‌ای غیر قابل تصور از شلوغی کاخ از وزرای دیکتاتور، محافظین و خدمتکاران که وی را در موضع قدرت متعادل نگه می‌داشتند و هم چنین ایلی از زن‌ها و بچه‌ها. اتمسفری رویایی که به رویای شبانه شبیه بود. حقیقی، تکان دهنده با احساسی عینی و فی الواقع باور نکردنی. داستان از ابتدا در زمان‌های مختلف و در جوانب گوناگون پویاست. به عقب، به جلو و به اطراف و شرحی است یادآور. ماجرا در کشوری از کشورهای آمریکای لاتین اتفاق می‌افتد. در مکانی پر از فساد و تباہی، هرج و مرج، وفور گناه فیزیکی. زمان در این داستان نقطه‌ای است مدرن، گرچه نامعین. نیروهای نظامی و جمعی از ملیت‌های مختلف جابجا در داستان حضور دارند. سفیران کشورهایی چون آمریکا با نام‌های مختلفی چون ویلسون Wilson در داستان رفت و آمد می‌کنند و گاهی پاپ (Pope) پیام‌هایی اندرزگونه می‌فرستد. حاکم مطلق العنان ژنرال دیکتاتوری است که ابتداین مردم کشورش مردمی که عاشق او هستند، حضوری مسیح وار دارد. او که چون رویا بین مردم ظاهر می‌شود، با آزادی کامل، بدون محافظت و بی واهمه با هم پالکی‌هایش قدم می‌زند، بعدها با اعمال بی رویه (قانون - دیکتاتوری) و با سخت‌گیری‌های بیشتر مشکوک می‌شود، می‌ترسد و تنها به هنگامی از کاخ بیرون می‌رود که گارد فشدگاهی از محافظین در اتوبیل‌های ضد گلوله همراهی‌اش می‌کنند. ظهورش بر بالکن کاخ ریاست جمهوری با اسکورتی از محافظین است، آنجا که در فاصله‌ای دور به سختی حضوری

در پایان هفته کرکس‌ها به کاخ ریاست جمهوری هجوم آوردند، با منقارهای تیزشان پرده‌های پنجره بالکن را می‌دیدند و صدای پر پر بالشان زمان بی‌روح و جامد درون کاخ را می‌شکست، و دوشنبه شهر از قرن‌ها سبات چشم باز نمود. نسیمی گرم و ملایم، ناشی از مرگ مردی بزرگ و با عظمت شهر را از سبات بدر آورده بود. آنگاه جرأت کردیم به درون رویم. بدون اینکه دیوارهای بتونی بسیار مقاوم و پاپرچا را درهم شکسته و متلاشی ننماییم، حتا برای باز کردن در اصلی احتیاجی به دیلم نبود. تنها چیز لازم یک فشار مختصر، بهمان شیوه‌ای که سرداران جهانگشای ویلیام دمپیر^(۱) در اوج روزهای شکوه و قهرمانی درهای کاخ‌های سلطنتی را می‌گشودند.

عبور ما درست مانند عبور از فضائی به فضای قرن دیگر بود زیرا با هوا رقیق‌تری مواجه بودیم. سکوت فضا را کهن‌تر جلوه

۱ - William Dampier سردار فاتح انگلیسی در قرن نوزدهم میلادی که به شجاع‌ترین سردار دریاچا معروف بود.

نامطمئن از یک شبح انسانی به چشم می‌آید. در او شخصیت دوگانه موجودی کشف می‌گردد که بدل‌اش حضوری آسان‌تر از او دارد. بدلی که چون او لباس می‌پوشد و به مکان‌هایی فرستاده می‌شود که مردم گمان حضور او را دارند تا ترویش کنند، و این بدل است که کشته می‌شود نه پدرسالار.

پاییز پدرسالار رمانی است پرقدرت از نویسندهای بزرگ در عصر حاضر و شاهکاری از تصورات ملموس. صد سال تنهایی یا زندگی نامه خانواده مارکوئز، واقعه‌ای بود که در سال ۱۹۶۷ ادبیات کلاسیک را در جهان تکان داد و به قول ناتالی جینز بورگ Natalli Geanes Burg نویسنده معروف ایتالیائی، می‌توان آن را آخرین رمان نامید.

پاییز پدرسالار را که در فاصله سال‌های ۱۹۶۸ تا ۱۹۷۵ نوشته شده می‌توان مکمل صد سال تنهایی یا آخرین رمان کلاسیک عصر حاضر دانست. در پاییز پدرسالار، از پدرسالاری سخن می‌رود که زمان و مکان او را در حجم خود نمی‌گیرند چون می‌تواند متعلق به هر عصر و دوره‌ای باشد. دیکتاتور مارکوئز رامی‌توان جابجا در جغرافیای امروز و تاریخ دیروز یافتد.

Gabriel Garcia Marquez در سال ۱۹۲۸ در کلمبیا به دنیا آمد. از دانشگاه بی‌گوتا فارغ التحصیل و پس از آن به سردبیری روزنامه مهم کلمبیا ال-اسپکتادور El-Spectador پرداخت. از سال ۱۹۵۵ با الهام از کافکا Frantz Kafka و کامو Albert Camus شروع به نوشتمن رمان کرد.

گابرین گارسیا مارکوئز در ۱۹۷۲ موفق به دریافت جایزه ادبی رومولو گاله گوس Romulo Gallegos گردید و اکنون در اسپانیازندگی می‌کند. از آثار دیگر او (کسی دیگر به سرهنگ نامه نمی‌نویسد) و (طوفان خزان) رامی‌توان نام برد.

محمد فیروز بخت

تابستان ۱۳۸۴